

Άγιον Όρος, Σήκωσαν μαύρες σημαίες στην Ι.Μ. Δοχειαρίου

Δημοσιεύτηκε στις Τετάρτη, 27 Σεπτεμβρίου 2017 22:02 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

 Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 1

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

Άγιο Όρος – Σήκωσαν μαύρες σημαίες στην Ι.Μ. Δοχειαρίου που αναγράφουν: «Έξω οι Αντίχριστοι από το Άγιον Όρος»

Του Ηλία Προύφα

Μαύρες σημαίες που αναγράφουν «Έξω οι Αντίχριστοι από το Άγιον Όρος» κυματίζουν από χθες Τρίτη στην Ιερά Μονή Δοχειαρίου Αγίου Όρους. Πρόκειται για μια ενέργεια της Μονής η οποία έχει σχέση με την **ακυρωθείσα από τους Αγιορείτες** επίσκεψη του Πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα στο Περιβόλι της Παναγίας.

Ως γνωστόν ο Πρωθυπουργός επρόκειτο να επισκεφθεί σήμερα την Ιερά Μονή Παντοκράτορος μαζί με τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο, όμως **σε ψηφοφορία τους η πλειοψηφία των αντιπροσώπων των μονών ακύρωσε την επίσκεψη**. Για το θέμα αναφέρθηκε δημόσια με **επιστολή του και ο αντιπρόσωπος της Ι.Μ. Ξηροποτάμου Ιερομόναχος Παύλος** ο οποίος στην τοποθέτησή του στη σύναξη τόνισε πως θα πρέπει να ζητήσουν από τον Πρωθυπουργό να μην πραγματοποιήσει την επίσκεψη.

Ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Δοχειαρίου Γέροντας Γρηγόριος είχε ταχθεί ανοιχτά κατά της επίσκεψης αυτής καλώντας τους Αγιορείτες Πατέρες να αντισταθούν.

Πριν λίγη ώρα ο Καθηγούμενος Γρηγόριος έδωσε στη δημοσιότητα **νέο άρθρο του παρέμβαση στο οποίο αναγράφει για την προχθεσινή ψηφοφορία:**«Δόθηκε ή μάχη και φάνηκε ή φτώχεια και ή άνεπάρκεια τών πολλά κατεχόντων. Νίκησε ό σταυρός, νίκησε ή ξφορος τοϋ τόπου, ή Παναγία, νίκησαν οί προσευχές τών μικροσχήμων μοναχών και δέν διεπέρασε τοϋ Όρους τις άτραπούς ό μεγαλύτερος σατράπης τών τελευταίων χρόνων. Μᾶς ἔμεινε όμως ή λύπη στίς καρδιές μας ότι τὰ εϋπορα μοναστήρια τὰ προδίδουν όλα, για να κερδίσουνε τήν εϋνοια τών κρατούντων, όποιοι και να είναι αϋτοί».

Διαβάστε αναλυτικά το άρθρο παρέμβαση του Καθηγουμένου Γέροντα Γρηγορίου

ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΕΠΕΘΥΜΗΣΑΝ ΟΙ ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΤΕΧΟΝΤΕΣ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΝΑ ΕΥΛΟΓΗΘΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΚΡΥΧΕΡΗ ΚΡΑΤΟΥΝΤΑ

Άρχαία μοναστική τάξη ύπάρχει είτε κάθε μέρα είτε μόνον στίς μεγάλες γιορτές ό ήγούμενος να εύλογή τόν σίτον, τόν οίνον και τὸ ἔλαιον στήν ἀποθήκη τοϋ μοναστηριοϋ. Ἐφέτος όμως, ἀφοϋ εἰσήλθαμε στοῦ εύλογημένο φθινόπωρο και ἔχουμε ἤδη συγκεντρώσει όλες τις ἔσοδειές τοϋ χρόνου στίς ἀποθήκες μας, οί τὰ πολλά κατέχοντες και πλουτοϋντες τοϋ Όρους ἐφλογίσθησαν ἀπό τόν πόθο να φωνάζουν τόν κρατοϋντα να εύλογήση τὰ γεννήματά τους και τὰ ἀγαθά τους. Διαβουλεύσεις ἐπάνω σέ διαβουλεύσεις, τὰ κατάφεραν να τόν καλέσουν να μᾶς δείξη τόν πλοϋτο τῆς χρηστότητός του! Μὰ εἶναι φοβερό· ό τόπος αϋτός ό ἅγιος να προσκαλή ἀνθρώπους πού δηλώνουν ἄθεοι και πολέμιοι τῆς Ἐκκλησίας να βρεθοϋν συμπροσευχόμενοι και συνεστιαζόμενοι με τόν μοναχό, πού εἶναι ή ἀκρότης τῆς πίστεως και τῆς λατρείας. Καί ἤρξατο ή μάχη σέ πολλά ἐπίπεδα.

Όχι βέβαια ότι ό κακόμοιτος ό κρατῶν θέλει να ἰδῆ τὰ μοϋτρα τών καλογήρων. Περπατώντας κάποτε στήν όδὸ Σταδίου με ἕνα μοναχό, αἰφνιδίως στάθηκε μπροστά μου καλοφορεμένος ἄνδρας.

– Τί εἶστε ἔσεῖς;

– Μοναχοί τοϋ Ἁγίου Όρους.

– Μὰ ἐμεῖς ἐδῶ και χρόνια ἔχουμε πολλά χρήματα διαθέσει για τήν ἔξαφάνισή σας και ἔσεῖς ὑπάρχετε ἀκόμη;

Τοϋ ἀπήντησα εϋθαρσῶς:

– Μοναχοί ὑπάρχουνε και θὰ ὑπάρχουνε και μες στοῦ μάτι σου θὰ μπαίνουνε.

Όλες οί σκοϋνες και οί γαλέρες και τὰ ἰστιοφόρα και οί βάρκες ἀρμένισαν αϋτὲς τις μέρες σταῦ πελάγη τοϋ Όρους και μάχη ἔδωσαν οϋ τήν τυχοϋσαν, για να ἐπιβραβεϋσουν τόν κρατοϋντα για τὸ πινάκιο φακῆς πού τοϋς προσέφερε –κάποια ἀπαλλαγῆ ἀπό κάποιους εϋτελεῖς φόρους. Να ῥγότανε λίγο ἀργότερα, θὰ ἔλεγα ότι ἔρχεται να μᾶς βοηθήση στήν συλλογῆ τοϋ ἔλαιοκάρπου, ἀλλὰ τώρα και τὰ σταφύλια μας μαζέψαμε και τὰ γεννήματά μας συνάζαμε. Δέν τοϋ ἔμεινε λοιπόν τίποτε ἄλλο, παρὰ να μᾶς εύλογήση τὰ δοχειά μας και ἐμεῖς να ἐπιβραβεϋσουμε όσα κακὰ ἐποίησε στόν ἅγιο αϋτόν τόπο πού λέγεται Ἑλλάδα.

Άγιοι ήγούμενοι πού ὑπεραμυνθήκατε τῆς ἐπισκέψεως -όχι βέβαια προσκυνήματος- τοϋ κρατοϋντος, δέν διαβάσατε ή δέν ἀκούσατε στοῦ ψαλτήρι ποιός εἶναι ό κρατῶν; «Ἐλυμήνατο αϋτήν ὅς ἐκ δρυμοϋ, και μονιός ἅγριος κατενεμήσατο αϋτήν.» Καί ἔσεῖς εἶστε αϋτοί πού ἐξέρχεσθε τοϋ Όρους και κάνετε όμιλίες και φιέστες. Καί τρέχει-τρέχει ό λαός να ἀκούση λόγον ἀγαθόν και όράματα συναρπαστικά και όράσεις ἀκατάληπτες και ἀπροσδιόριστες. Ἐξέρχεσθε λοιπόν, ἐξέρχεσθε, λογάδες τοϋ Όρους, να εϋαγγελίζετε τόν κόσμο και να ἐπιβραβεϋετε τών κρατούντων τοϋς ἔκτροχιασμούς.

Δόθηκε ή μάχη και φάνηκε ή φτώχεια και ή άνεπάρκεια τών πολλά κατεχόντων. Νίκησε ό σταυρός, νίκησε ή ξφορος τοϋ τόπου, ή Παναγία, νίκησαν οί προσευχές τών μικροσχήμων μοναχών και δέν διεπέρασε τοϋ Όρους τις άτραπούς ό μεγαλύτερος σατράπης τών τελευταίων χρόνων. Μᾶς ἔμεινε όμως ή λύπη στίς καρδιές μας ότι τὰ εϋπορα μοναστήρια τὰ

προδίδουν όλα, για να κερδίσουνε την εϋνοια τῶν κρατούντων, ὅποιοι καὶ νὰ εἶναι αὐτοί.

Ἡ Ἐκκλησία ποτὲ δὲν ὑπῆρξε φειδωλὴ στὶς εϋχὲς γιὰ τοὺς κρατοῦντες. Σήμερα ὅμως οὔτε ἡ καρδιά μας οὔτε τὸ στόμα μας, ποὺ ἔσφιγξαν βλέποντας τὶς ἀθλιότητές τους, μποροῦν νὰ πλατυνοῦν γιὰ εϋχὲς καὶ προσευχὲς ὑπὲρ τῶν ἀρχόντων. Χωρὶς Χριστό, χωρὶς Θεό, χωρὶς Παναγία καὶ σταυρό, δὲν μπορεῖς νὰ ἄρχῃς σ' αὐτὸν τὸν πονεμένο καὶ ματωμένο τόπο. Μὴ πατᾶς ἐπάνω στὰ κόκκαλα τῶν ἡρώων καὶ τῶν μαρτύρων καὶ καμαρώνῃς γιὰ ἀρχηγὸς αὐτοῦ τοῦ κράτους. Βρέ, δὲν σοῦ τὸ χάρισε κανένας, δὲν σοῦ τὸ ἔδωσε κανένας γιὰ τὰ ἔπαθλα καὶ τὶς νίκες σου. Τὸ ἔχεις ἀπὸ τὴν ὑπογραφή τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὴν σκέπη τῆς Παναγίας καὶ τὴν δύναμη τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ. Ἡ Ἑλλάδα χωρὶς σταυρὸ θὰ καταντήσῃ τὸ κουμάσι τοῦ κόσμου καὶ ὁ βοσκότοπος τῶν χοίρων. Ἀμανατίδη, τί περιέρχεσαι τὸ Ὅρος, νὰ μαζέψῃς πάλι ψήφους γι' αὐτοὺς ποὺ γκρεμίσανε τὴν Ἑλλάδα, γι' αὐτοὺς ποὺ στήσανε τζαμιὰ καὶ μιναρέδες; Ἔτσι ποὺ κατήντησε ἡ Ἑλλάδα, μόνον ἀπορρίματα μαζεύει καὶ ἀμερικάνικα χαχανητά. Δόξα τῷ Θεῷ, ἡ μικρὴ ἢ ἡ μεγάλη προσευχὴ βοηθάει τὸν ἄνθρωπο νὰ μὴ γίνεταὶ χαζός. Ἄν οἱ Ἕλληνες ὀρθόδοξοι ψηφίσουν πάλι τέτοιους ἄρχοντες, σημαίνει ὅτι περιέπεσαν στὴν μεγαλύτερη ἀσθένεια, ποὺ εἶναι ἡ μαλάκυνση τοῦ ἐγκεφάλου.

Κύριε, μὴ ξαναεπιτρέψῃς νὰ βρεθοῦν στὶς πύλες τοῦ Ὁρους οἱ χαλαστάδες, οἱ ἄπιστοι, οἱ μαστόροι κάθε ἀσέλγειας καὶ ἀνοσιουργίας. Προσέχετε, πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι ἐν Χριστῷ, αὐτοὶ ἔρχονται ἐδῶ γιὰ νὰ στέψουμε τὸ κέρατό τους καὶ τὰ κέρατά τους. Κάτω τὰ χέρια, μοναχοί, ἀπὸ τέτοιες στέψεις. Τὰ στεφάνια ποὺ κρατᾶτε εἶναι γιὰ νὰ τὰ φορᾶτε σὲ ὄσους ζοῦν ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει. Αὐτὰ τὰ στεφάνια δὲν τὰ χαρμιζοῦμε, τὰ ἀσπαζόμαστε καὶ τὰ εὐλαβούμεστε. Σὲ κανένα δὲν πλέκουμε ἀγκάθινα στεφάνια, ἀλλὰ καὶ κανένα ποὺ καταπατεῖ τὴν Ἐκκλησία καὶ πετᾶ τὸν σταυρὸ καὶ θρυμματίζει τὴν καμπάνα δὲν μᾶς ἐπιτρέπει ἡ μοναχικὴ μας συνείδηση νὰ στεφανώσουμε. Βέβαια, καλὰ ἔκαναν οἱ κρατοῦντες ποὺ ἦρθαν νὰ στεφανωθοῦν τὸ φθινόπωρο, ποὺ ἔχουν ξεραθῆ τὰ λουλούδια κι ἔχουν ἀπομείνῃ μόνον τὰ ἀγκάθια. Ἦδη τοὺς ἔχουν στεφανώσει οἱ κακόβουλες ἐνέργειές τους καὶ δὲν χρειάζονται ἀπὸ κανέναν ἄλλον στεφάνι, παρὰ μόνον ἀπὸ τὴν μοχθηρία τοῦ ἄδου.

Ἑλλάδα, κράτα τὰ στεφάνια γιὰ ἄλλους.

Γρηγόριος ὁ Ἀρχιελαγίτης

http://www.katanixis.gr/2017/09/blog-post_279.html#more